

Número 525 - 10 de març 2006 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural

la veu

de Benicarló

La placeta del
Convent llesta per
a la plantà de la
falla de l'alcalde

La Veu entrevista
a Jaime Mundo

TRASLLAT LABORAL: El trasllat de la dona
d'un regidor del Bloc encén al PP

Arranquen uns arbres (poc) fallers

L'alcalde de Benicarló mana arrancar dos arbres per plantar la seua falla. Per fer-lo més ràpid ho fa mitjançant un decret d'alcaldia de manera que així no és veu obligat a votar-lo en comissió informativa on no s'hauria aprovat. Amb tot, el PP sembla que també va prometre a la falla aquesta reforma.

text REDACCIÓ

Enríc Escuder, alcalde de Benicarló, ha signat un decret que han permès arrancar dos arbres per a plantar una falla. L'anunci ho va fer Juan Lores, regidor de Governació i el seu soci en l'equip de govern, qui va assegurar no compartir aquesta decisió. El decret, va dir, "és independent a l'equip de govern", ja que el Bloc va manifestar el seu desacord amb la signatura del dictamen. La falla es plantarà a les portes de l'antic convent de San Francisc, en la plaça que duu el mateix nom, i en la qual en l'actualitat, existeix una tanca central adornat amb gespa i falsos plataners. La comissió que plantarà en aquesta demarcació és la de La Barraca, l'única de les onze comissions de Benicarló que celebra el seu 25 aniversari. Els problemes que podria plantejar la seua ubicació ja van ser avançats la passada setmana pel president de la Junta Local Fallera, qui va dir que el monument sobrepassava les dimensions habituals per tractar-se d'una falla commemorativa de l'esdeveniment. En aquest sentit, va parlar d'un possible canvi d'ubicació, atenent que el solar on en els dos últims exercicis s'havia plantat, ha estat edificat enguany. Però la decisió de l'alcalde, vinculat amb la comissió des de fa 15 anys, ha estat diferent.

El primer edil ha explicat que "fa temps que s'estava plantejant una obertura de vistes en la plaça del convent", ja que les fulles dels plataners impediien la correcta visió de la façana "d'aquest bé d'interès cultural". Els tècnics del consistori van començar a planificar una actuació que afectava a dos dels arbres".

Per a prendre la decisió final, el primer edil va recaptar l'informe de la tècnica encarregada de les instal·lacions museístiques del convent "que va plantejar fins i tot altres vistes remodelant la plaça i reubicant els arbres". D'altra banda, es va requerir un informe de l'arquitecte municipal, "que complementa la remodelació amb l'eliminació de tots els elements de cartellera publicitària que hi ha a la plaça". A més, es va demanar altre informe al tècnic de Medi ambient del consistori, "que diu que no hi ha cap problema a traslladar aquest tipus d'arbre en aquesta època de l'any", ja que la intenció de l'ajuntament és

trasplantar-los a un passeig proper. Els responsables de la secció de Patrimoni de conselleria han manifestat així mateix que "no hi ha problema per a llevar els arbres".

Així les coses, el primer edil va adonar en la Comissió d'urbanisme de la decisió del canvi d'emplaçament dels plataners. La utilització del decret d'alcaldia com a fórmula per a realitzar l'ordre va vindre determinada perquè "vaig considerar que era el procediment adequat perquè s'havien de trasplantar en aquesta època de l'any". Escuder ha afirmat que amb aquesta decisió "es dona complida resposta a una qüestió plantejada des de fa temps

Després de l'alcalde, la planta

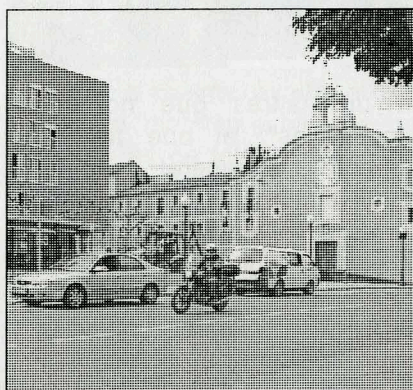
ve de la pàgina anterior

i a una petició que va formular fa dos mesos la falla de La Barraca", que va sol·licitar poder plantar el seu monument en la plaça, després de diversos anys que ha estat esperant una ubicació definitiva. El primer edil ha dit que entén la política "des de la discrepància" i que respecta "la sensibilitat mediambiental", en al·lusió a les manifestacions fetes pel seu soci en l'equip de govern. D'altra banda, la falla haurà de tenir en compte la proximitat del monument a l'hora de la cremà, encara que Escuder ha dit sentir-se segur que "els bombers i els serveis de protecció ho tindran en compte". Al mateix temps que ha recordat que "a València, els tenen més assumits aquest tipus de problemes", davant la proliferació de monuments fallers per tota la ciutat. Per al primer edil, amb el canvi d'emplaçament d'aquest monument faller es tanca el cicle de reubicacions dels monuments fallers en la ciutat, després d'uns anys que diverses comissions han vist com els seus monuments han hagut de canviar d'emplaçament fins que s'ha trobat el lloc més oportú.

Escuder, d'altra banda, s'ha mostrat convençut que "els òrgans de govern han de prendre responsabilitats i és una decisió en la qual no implica a l'equip de govern". El primer edil va decidir utilitzar el mecanisme del decret d'ajuntament perquè "vaig considerar que es plantejava el tema del temps, perquè els arbres s'havien de trasplantar en aquesta època de l'any" i aquest instrument de gestió política era el que permetia el tràmit més ràpid.

El Partit Popular, per la seua banda, ha manifestat estar en contra de la decisió de l'alcalde. "Els arbres, on estan compleixen una missió i a l'estiu donen ombra", defensava Jaime Mundo, regidor popular, que al seu torn manifesta-

va que "han estat abans els arbres que la falla". L'edil popular s'ha mostrat convençut que "si haguera dut a votació la proposta en la comissió no l'haguera tret avant i per això ha signat un decret d'ajuntament". Mundo explicava que esperava una reacció del Bloc, el seu antic soci de govern municipal i que ara està al costat dels socialistes en els comandaments de la població. En aquest sentit, s'ha referit a l'episodi d'enfrontament

que es va viure entre el regidor d'Obres i Serveis, del Partit Popular, i el de Medi ambient, del Bloc, referent a un arbre natural de Nadal que el primer va instal·lar en les portes de l'ajuntament, i el segon va obligar a retirar. "Espero que ara siguen igual de bel·ligerants", va sentenciar Mundo.

SENSIBILITAT MEDIAMBIENTAL I POLÍTICA PATRIMONIAL

L'alcalde de Benicarló ha criticat aquesta postura, ja que considera que "la sensibilitat mediambiental del PP no existeix". En aquest sentit, s'ha referit a la política de plantació d'arbres que han portat a terme en els anys que han estat al capdavant de la gestió municipal. "Les oliveres que van plantar a Sant Gregori s'han mort per falta de reg i les del polígon, igual". A aquestes plantacions s'haurien d'afegir les que ha realitzat el PP en les diferents campanyes del Dia de l'arbre. Només cal recordar una de les més evidents i recents, realitzada en la desembocadura del

Barranquet. No va sobreviure ni un arbre. Per no parlar de la nefasta acció realitzada en la plaça Constitució amb motiu de la seua remodelació. La major part dels arbres que estaven plantats prop del principi del carrer Pío XII van ser arrancats, per a substituir-los per famèlics arbres que tardaran anys a donar una ombra com la que donaven els seus predecesors. El comentari dels benicarlandos és que si no era necessari llevar-ne uns el mateix passa amb els de la plaça del convent.

D'altra banda, crida l'atenció la singular política de protecció del patrimoni que ha emprès l'alcalde de Benicarló. I és que, mentre en el cas del convent ha decidit llevar dos arbres perquè impedié la correcta visió de la façana, no ha passat el mateix amb l'església de Sant Bartomeu. Un dels casals de la falla El Campanar ja ha estat adossat a una de les façanes laterals de la capella de Comunió del temple, pràcticament de la mateixa data de construcció que el convent.

Altre comentari del carrer és que no tenim dret, els benicarlandos, de gaudir de les vistes de la capella de comunió? Doncs creiem que sí. Almenys els que gaudim contemplant l'art. Pel que sembla, i segons les nostres informacions, encara no ho hem vist tot en referència a la ubicació de casals fallers d'enguany. Tant de bo les previsions no es complisquen i tots els casals es planten en un emplaçament adequat.

I mentre, el Bloc mira cap a altre costat. Lores ja va ser el causant de la retirada del famós avet natural que Flos va manar instal·lar a les portes del consistori amb motiu de les festes nadalenques. Amb adorns i tot, l'arbre va passar aquelles entranyables dates en el magatzem de la brigada d'obres. Ara, s'ha limitat a denunciar els fets, però no ha emprès cap acció per a impedir-li al seu soci, en qui governa, que portara a terme les seues intencions. Viure per a veure.

Rebutgen les al·legacions als comptes

El Ple de l'ajuntament de Benicarló va rebutjar divendres passat les al·legacions presentades pels sindicats als pressupostos municipals. Basant-se en un informe d'Intervenció, que assenyalava que no eren procedents, l'equip de govern va proposar la desestimació de l'escrit. L'informe requerit assenyalava que els pressupostos han estat redactats tenint en compte els preceptes de la normativa actual.

No obstant això, els regidors del Partit Popular van votar en contra. Mantinent que respectaven l'informe d'intervenció, es van oposar a rebutjar les al·legacions dels treballadors municipals. Marcelino Domingo, portaveu dels populars, va defensar que "en tot açò hi ha un rerafons del que no es parla en les al·legacions". En aquest sentit, va desvetllar que "s'han suprimit places que eren necessàries en molts departaments i s'han creat

en uns altres que no són necessàries", el que al seu entendre ha generat malestar entre els treballadors municipals. Domingo va qualificar d'"escandaloses" les últimes actuacions municipals en matèria de personal i va emplaçar l'equip de govern "a complir el que està signat" en referència al conveni que es va signar amb els treballadors

municipals quan encara governava el Partit Popular. José Sánchez, portaveu del PSPV, va rebatre els arguments de Domingo al·legant que "el malestar es discuteix en la taula de negociació" i no impugnant els pressupostos "que és alguna cosa molt greu que paralitza totes les inversions del poble".

Sánchez va assegurar que el 0'5% que s'ha de destinar al Fons de Pensions "sí que està contemplat en els salaris, perquè si no estaríem sobrepasant el marge marcat per la llei". Per la seua banda, Juan Lores, regidor de Personal, li va recordar a Domingo que "sabia que quan es va signar el conveni seria molt dur traure'l avant" a causa de les condicions en les quals va ser negociat. Finalment, el rebuig a les al·legacions va eixir avant amb els vots a favor de l'equip de govern.

Denuncien oscurantisme per una plaça de policia

text NATÀLIA SANZ

Jaime Mundo, regidor del Partit Popular a l'ajuntament de Benicarló, ha acusat al Bloc per Benicarló de crear una plaça de funcionària per a l'esposa d'un regidor en de l'ajuntament de Benicarló. Els fets, segons ha relatat Mundo, es van iniciar al febrer del 2.005, quan el consistori va aprovar les bases per a augmentar la plantilla de Policia Local. Un d'ells era un agent de mobilitat, plaça a la qual va optar C.V., dona de Joan Manel Ferrer, regidor d'Agricultura. "Ha estat de baixa durant un any a l'ajuntament d'Alcalà", denunciava Mundo, qui es preguntava si "es pot considerar que la dona del regidor, en situació de baixa laboral per

malaltia, pugua realitzar un normal exercici de les funcions pròpies de la seua escala i categoria?", com marcaven les bases de la convocatòria. D'altra banda, els populars han acusat a l'aspirant, que va guanyar la plaça després de retirar-se l'única contrincant que tenia, "d'ocultar al tribunal i al senyor alcalde de Benicarló la seua situació de baixa laboral". En aquest sentit, han lamentat que l'opositora, després de prendre possessió del seu càrrec el passat mes de febrer "haja continuat de baixa fins a avui".

Les preguntes que els populars s'han plantejat arran d'aquest fet han dut a afirmar que "se li ha donat la plaça a canvi de l'ajuntament de Benicarló", que suposadament haurien cedit els nacionalistes als socialistes. Mundo va denunciar

que "es pensa més en temes personals que en els del poble, s'estan solucionant els seus problemes particulars i no tenen ni moral ni ètica", va dir. L'ex alcalde va assegurar que les acusacions abocades contra l'equip de govern venien donades més "per l'ètica en la manera d'actuar", encara que reconeixia que mancaven de proves per a demostrar les acusacions. "No diem que s'haja fet una actuació il·legal, això ho estem veient", va dir, alhora que es reafirmava a afirmar que "som lliures de pensar el que vulguem". "No serà aquesta la primera ni l'única denúncia, n'hi haurà més", va anunciar l'ex alcalde i diputat Jaime Mundo.

El Bloc va anunciar que estudiarà les accions legals a emprendre contra aquestes declaracions.

Dispositiu especial de Falles

text NATÀLIA SANZ

22 persones vetllaran en cada torn perquè les falles de Benicarló siguen segures. Són les dades que ha facilitat el regidor de Governació, Juan Lores, que ha donat compte del dispositiu especial que s'engegarà en la ciutat a partir del dia 9 de març amb motiu de les festes falleres. El dispositiu estarà integrat per Policia Local, Guàrdia Civil, cos de Bombers, Protecció Civil i Creu Roja, tots ells coordinats per la Policia Local de Benicarló. En el cas dels municipals, es doblaran els torns perquè siguen més efectius els serveis, i per part de la Guàrdia Civil, s'ha anunciat un augment dels agents destinats a Benicarló. Lores ha demanat que es respecte l'horari de llançament de petards, que ha recordat s'estén únicament de 8 a 10 del matí. D'altra banda, ha fet

una crida al civisme ciutadà i al respecte pel mobiliari urbà que ha recordat "és de tots". Referent al trànsit rodat per l'interior de la ciutat, ha recordat que hauran diversos carrers tallats i per això ha demanat als conductors "que deixen el cotxe a casa". Benicarló habilitarà una zona especial d'aparcament per a aquests dies, que

estarà situada prop de l'entrada a la població per la part de Vinaròs, alhora que els autobusos amb destinació a Castelló no entraran en la localitat, sinó que pararan en la N 340. A més, la zona ORA serà gratuïta durant aquests dies per a facilitar el trànsit per la ciutat. Lores ha recordat que, a partir del dia 9, els casals començaran a prendre els carrers i que per tant, a partir d'aqueix dia, la circulació es pot veure entorpidida.

Per la seua banda, Enric Escuder, alcalde de Benicarló, ha fet una crida als responsables dels locals públics "perquè no serviquen begudes alcohòliques a menors". El primer edil ha lamentat que "siga habitual veure a menors amb símptomes d'anar borratxos". En aquest sentit, ha reconegut que "hi ha un accés relativament fàcil perquè aquesta societat és permissiva amb el tema" i per això, ha demanat la màxima implicació dels col·lectius implicats per a acabar amb aquest problema.

Vent ferotge

La tanca d'un solar es va desplomar diumenge de matí a Benicarló a conseqüència de les fortes ratxes de vent que al llarg de tot el dia van assotar la pobla-

ció. Va ser l'únic incident en el qual va haver d'intervenir la Policia Local, que es va veure obligada a acordonar la zona.

laveu
debenicarló

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 524

text EL LECTOR

Després es queixaran (o no) que són una publicació marginal, que no arriben a ningú, que la gent hauria de col·laborar més i altres coses potser no les pensen però els fets són els que són. No només no han dedicat a les falles ni a les fallers ni una sola ratlla, sinó que ara reprenen una secció que van deixar l'any passat en acabar les falles. Em pensava que l'haurien començat una mica abans, però es veu que eixa comissió fantasma ha tardat en reunir-se. A mi ja m'està bé, perquè com vosté sabrà, això de cremar coses tan cares pel plaer de cremar em sembla una sobirana bajanada. No em canso mai de dir que això d'elles falles és tot el contrari del que se suposa ha de ser el caràcter dels benicarlandos. Cremar tants de milions havent tanta gent que passa gana es podria considerar, fins i tot, immoral. Clar, que molta gent desconeix moltes coses i viuen feliços al seu món de gresca i festa continua sense mirar res més. En canvi, n'hi ha d'altres que ens passem la vida amargats, passant comptes i que no sabem assumir unes tradicions que ens han vingut de fora i que pretenen canviar el nostre passat. En fi, almenys vostés, senyora meua, sembla que comencen a passar una mica i ja no ens expliquen cada setmana qui son els càrrecs d'honor, ni els mantenidors ni les padrines dels estendards. Cosa que, tot siga dit, jo li torno a agrair en el meu nom i de tots aquells que estam farts de tant de romanç, tanta coentor, tanta horterada i tan poc sentit del ridícul. Amb el tema de la setmana sempre tornem al mateix: gran quantitat d'habitatges buits. O siga, construcció, totxo i especulació.

Sense anar més lluny, a la foto de portada ja podem veure a un balcó l'habitual cartell de "vendo" i un número de telèfon. Hom podria pensar que com es tracta d'un pis construït fa ben poquet, potser això siga l'anunci d'un ATS que s'ha establert pel seu compte. Suposant que es tracte d'una operació merament especulativa, ens trobem amb la manera més ràpida de fer diners sense exposar: es compra en pis en construcció per un preu i, abans d'escripturar, es ven. Per això les oficines immobiliàries no paren de créixer. Cada negoci tradicional que es tanca, dona pas a una flamant oficina de gestió immobiliària, que se n'encarrega de tot per una mòdica quantitat que abans era del tres per cent del valor del pis. Ara no ho sé. Tornant al tema, no sé si aquest conveni farà que es lloguen més habitatges i que els joves es puguin independitzar, perquè el preus dels lloguers no inviten a anar-se'n de casa dels pares. Em sembla que la majoria del habitatges nous comprats com segones residències, estan més destinats a la revenda o al lloguer de temporada que a les famílies treballadores. Pàgina quatre. El ministre és abraçat pel nostre alcalde. Tots dos semblen molt contents. El ministre es compromet amb escuder. A què es compromet? A donar suport davant els diferents ministeris implicats. Castells a l'aire. Pometes dolces. En anar a un altre poble farà el mateix, i així per tots els pobles que visitarà. El

ministre que li va dir xarnego a Montilla ha promès que tot es farà com més prompte millor. Em recorda algú, però ara mateix no sabria dir si era alcalde... o diputat... o ara només és diputat... la qüestió és que ben aviat no tindrem res més del que tenim, i que les coses segueixen el seu curs independentment de les gestions del polític de torn que volen deixar contents els seus subordinats. Després ja es penjaran la medalla.

La notícia sobre la connexió terrestre entre Benicarló i Peníscola ens dona una idea de la manera de pensar dels polítics: que comence. No importa quan ni com, però que comence tot ben aviat. Si es causen molèsties a la gent, que s'aguanton, que després d'això no se'n recorda ningú però de l'obra acabada (millor o pitjor) tothom se'n recorda i la veu. Per cert, un milió de turistes a Peníscola? Haurà comptat el senyor alcalde els ànecs de l'ullal com a turistes? Deu comptar la gent que treballa als hotels dins l'estatus de turiste? I els obrers de la construcció?

M'ha agradat molt la vista aèria dels nous accessos a Peníscola des de la carretera general. La veritat és que el resultat és molt suggerent, sobretot vist des del cel.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA Monumental. Sensacional. Insuperable. Segurament l'autor de "La velada en Benicarló" haurà fet un parell de cops a la caixa en veure escrit el seu cognom a la secció "Què mos cal saber...". Potser el redactor de la pregunta estava recordant aquells còmics que cap als anys quaranta i cinquanta va dibuixar Guillermo Sánchez Boix. Que no tenen corrector? Que no es llegeix ningú la revista abans de sortir al carrer?

Bailes de Salón

Te gustaria aprender a bailar sin moverte de tu casa?

José Luis, te enseña

Tel.: 676 290 626

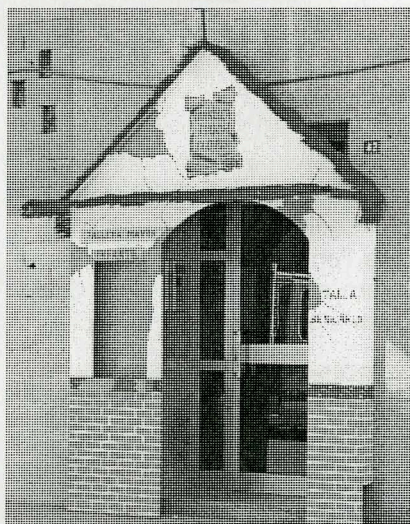

Avui: la porta barraqueta valenciana (2)

A les cases de: madrines de l'estendard, del foc i del casal, president i/o faller major infantil queda a la lliure elecció de l'interessat la possibilitat de plantificar l'estimable guarniment. És de mal gust si algú ha tingut en anys anteriors càrrecs destacats dins la comissió tornar a posar la mateixa porta barraqueta valenciana.

A les cases de: presidents, presidents d'honor, mantenidors, vocals, secretaris, vicepresidents, portaestendards, tesorers, encarregats d'intendència i similars no han de posar en cap cas una porta barraqueta valenciana a la façana del seu domicili. A no ser que no els importe caure en el més absolut dels ridículs.

2. És opinió unànime entre els membres d'aquesta Comissió d'Experts que els edificis, si més no els civils, més emblemàtics del poble, haurien de comptar amb una façana degudament guarnida per una barraca valencina durant la temporada fallera. Resulta inacceptable que si més no l'Ajuntament i l'Auditori Municipal mantinguen entre gener i març la mateixa imatge que durant la resta de l'any. Des d'ací es proposa que a partir de la primera presentació fallera, aquestes singulars construccions apareguen ben ornamentades amb el motiu que ens ocupa. El realç que adquiririen les festes josefines seria el que es mereix. Hom pot imaginar, per exemple, l'acte de la crida amb un motiu tan i tan faller, tan i tan valencià, tan i tan nostre. Com quedaria de bonic l'Auditori Mestre Feliu, com lluirien les comissions accedint-hi per la porta d'una gegantina barraqueta valenciana. Fins i tot, cal confessar-ho sense

vergonya, l'expert que ha realitzat aquesta proposta s'ha emocionat a l'hora de plantejar-la i s'ha posat a plorar. No n'hi ha per menys. Visca les falles i visca Benicarló i visca l'Auditori Municipal Mestre Feliu amb una façana símil barraqueta valenciana! Que caramb!

Ara que encara som a temps, no es pot deixar passar per alt la imminent construcció d'un nou teatre auditori a la nostra ciutat. Compte perquè molt ens temem que pel que fa a l'estètica externa de l'edifici ningú no s'ha plantejat com resultaria de necessari algun motiu que ens recordara que vivim en un poble faller. És possible que els arquitectes o dissenyadors de l'invent tinguen previst un magne escenari on puguen lluir més si cap les presentacions, fins i tot hom pot creure que s'haurà pensat a adequar sales per a exposicions de ninots indultats i camerinos per a presentadors, mantenidors i tots aquells que tinguen un protagonisme destacat en els esdeveniments fallers. La gran pregunta però és: algú s'ha plantejat que el nou teatre auditori hau-

ria d'evocar la personalitat beicarlanda? No, veritat? Doncs què millor que donar-li la forma externa d'una barraca valenciana! Sí, això és el que cal. L'únic problema és que en tot el terme de Benicarló no hi ha cap referent material, però en aquesta era de la informació, hom pot accedir a internet, anar la pàgina de gúguel, cercar "barraca valenciana" i comprovar com es plouen les imatges de tan nostrades edificacions. Sempre hi ha però la possibilitat de desplaçar algun tècnic fins la ciutat germana en falles de Sueca i poder comprovar com queda de preciosa la famosa discoteca Barraca -a pocs metres de la no menys coneguda Chocolate-, al bell mig dels arrossars, esvelta, tan blanca i tan immensa.

El nou teatre auditori que es diga com vulga, però seria un puntaço que tinguera forma de barraca valenciana. Seria així la primera de les nostres contrades i seriem l'enveja de tots els pobles del costat i, a més, ja tindriem un referent proper i no ens caldria anar tan lluny per veure'n una en persona.

A causa de la premura del temps i de l'espai, ens veiem obligats a deixar ací el comentari sobre tan emblemàtic emblema de la nostra festa per centrar-nos, en el proper número de **La Veu de Benicarló**, en una activitat també emblemàtica: la replegà. La imminència d'aquesta ocupació -a hores d'ara totes les falles estan fent les seues darreres replegaes- ens obliga a postposar per a la temporada que ve la continuació del comentari sobre la porta barraqueta valenciana.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

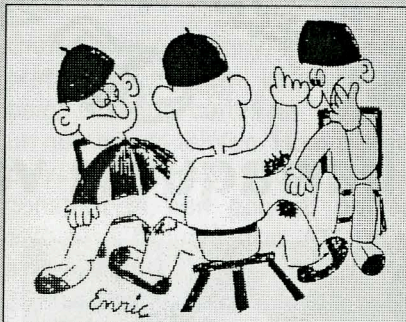
CARRERS TALLATS (I).

Quan es va reunir aquest grup de tafaners desenfainats -divendres 9 de març- encara no hi havia cap carrer del poble tallat per les falles. Què deu passar? Hem perdut tots l'esperit de la festa? A vore si aqueixos de l'autodenominada comissió d'experts fallers diuen d'una vegada que el mes de març és el mes de les falles i, per tant, el mes dels casals al bell mig de l'asfalt i que el mes comença el dia 1 i s'acaba el dia 31. Endavant amb les tradicions.

CARRERS TALLATS (II). Un tafaner optimista va assegurar en l'esmentada reunió que enguany no hi hauria problema, que els benicarlantos portem ni se sap els mesos practicant amb les obres i que no vindrà d'un carrer més o menys tallat.

IL·LUMINACIÓ. Es comprén que hi ha una sèrie d'enllumenats festius que ací són per tot l'any i per tot valen. L'escut de la plaça Constitució (vinarossencs és el que pareixem amb famfarronades com aquesta), els cercolets del campanar i, sobretot, les serpentes lluminoses de l'Ajuntament. Per què ens hem d'enganyar? La casa consistorial, amb les finestres i balcons decorats d'una manera tan cutre sembla una casa de senyorettes de moral distreta.

LA CRIDÀ. Sí, així com ho diuen els clàssics, res de crides, ací el que es fa és una cridà com Déu mana. Però perquè les coses siguin tan acadèmiques

com cal, la JLF o l'Ajuntament, hauria de contractar unes torres de Serranos de cartró pedra perquè aquest emblemàtic acte tinguera l'empaquet que es mereix. Tornem als de la comissió. Que diguen alguna cosa al respecte.

UNA PREGUNTA O TRES. El tal Melendi o Merendi o com li diguen va fer incloure en el seu contracte una clàusula segons la qual igual havia de cobrar si no podia realitzar el seu estimable xou. Quants euros va costar l'assegurança de tan esperpètica petició? Qui la va pagar? Qui va ser el valent que la va fer?

ARA NOMÉS UNA PREGUNTA O UN DUBTE. És cert que algun dels habituals de la cavalcada del ninot enguany no hi va

poder participar perquè estava en una festa encara més divertida? Qui va anar d'ací del poble a l'espectacle de la comparsa d'Aznar, Zaplebes i Rajoy? O, tan bé es van disfressar que no els va conèixer ningú? Ara, a Pac sí que se'l distingia, vestit de crupier, repartint joc; prop sempre de l'administració del diner.

EL BOY. Al tradicional sopar de dones que se celebra en un tradicional restaurant de Benicarló per aquestes tradicionals dates, no va anar cap tafaner de sexe femení, com és tradicional. Una llàstima perquè haguérem pogut fer el nostre tradicional comentari. Ah sí, es veu que això del boy també és tradicional.

POC INSPIRATS. Com que els tafaners no vam anar a beure moscatell a la cridà, no estàvem prou inspirats a l'hora de comentar les nostres tafaneries. Demanem disculpes per la nostra poca xitxa d'aquesta setmana. Prometem, encara que siga a base de muses etíliques, millorar per a properes ocasions.

L'ERA DIGITAL. Ens expliquen que una de les xarrades que més va agradar a la delegació benicarlanta a la convenció "nacional" del PP va ser el debat sobre les noves tecnologies. A la premsa i teles vam poder veure amb tot luxe de detalls part de la delegació local escoltant interessadament la ponència d'Esteban González Pons sobre internet. El portaveu apostava per fer servir blogs i abandonar el cotxe oficial. "Internet per canviar el sistema", eixe era el titular de la xarrada.

Breu

Tres persones més han estat detingudes per la Guàrdia Civil de Castelló com presumptes integrants de la banda organitzada que va introduir 3.000 quilos d'haixix que va ser interceptada el passat dia 11 de febrer. Les investigacions han permès identificar a diversos integrants de la banda entre els quals es troba el cap de la mateixa, el ciutadà marroquí M.S.H., de 28 anys d'edat, qui va ser detingut durant la vesprada del passat dijous, dia 2, a Barcelona. Igualment a Benicarló durant el matí del divendres, dia 3, es va detindre a dues persones més, R.J.R., de 65 anys d'edat i R.V.D., de 41 anys.

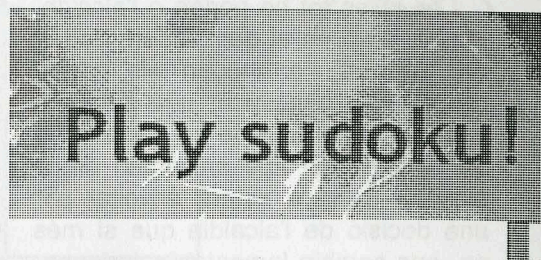
Què mos cal saber per a ser bons caduferos?

La parella de polítics que es van trobar a Benicarló al maig del 1937 varen ser, **Francisco Largo Caballero** i **Lluís Companys**. No sabem quin va ser el contingut de la reunió.

Sabries quin conjunt de música moderna va gravar un disc a Benicarló, que portava per títol el nom del grup en concierto en Benicarló?

- A - Mecano
- B - Siniestro total
- C - El último de la fila.
- D - Café Quijano

Filant la xarxa

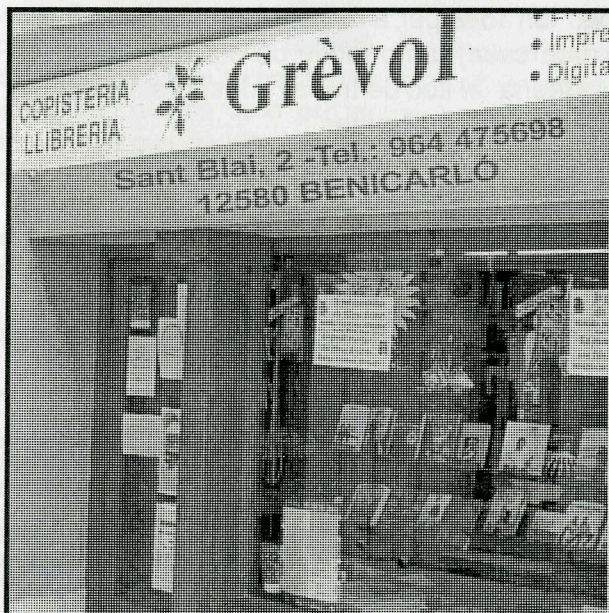
<http://webpersonalshopper.biz/sudoku/>

Ens apuntem a la febre del sudoku. Pots resoldre'ls en aquesta web, triant el nivell de dificultat. Fins i tot pots demanar-li una ajudeta per a resoldre un pas quan estàs enganxat i no pots tirar avant.

laratasensefils.blocat.com

fes-nos arribar les teues notes, cartes o comunicats a:

laveubenicarlo@terra.es

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

La (poca) vergonya dels fets consumats

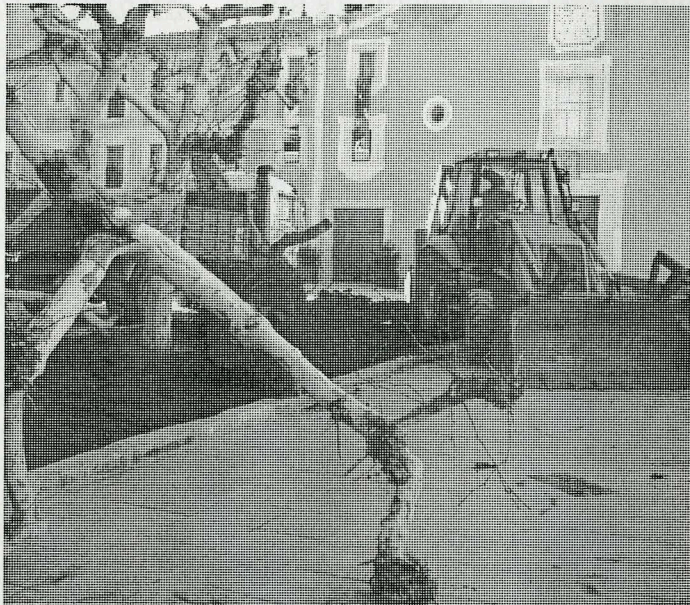
Les falles tot ho poden o l'alcalde, també. Això és el que podem deduir pel fet que s'arranquen els arbres d'una plaça per ubicar una falla. En aquest cas, la falla de La Barraca, la de l'alcalde. El 25é aniversari de la falla La Barraca estarà envoltat per una decisió de l'alcaldia que si més no, ens sembla lamentable, independentment de tots els informes que diu, l'avalen però no la justifiquen.

L'excusa que "fa temps que s'estava plantejant una obertura de vistes en la plaça del convent perquè les fulles dels plataners impedièn la correcta visió de la façana d'aquest bé d'interès cultural", és completament peregrina, banal, i una mofa a la intel·ligència de qualsevol ciutadà.

Els edificis que envolten el Convent de Sant Francesc no dificulten, salvatgement, la vista de qualsevol part de la seu façana? No van ser els vots del PP i del PSOE els que van impedir, ara farà unes legislatures, una proposta dels llavors dos regidors del BLOC, Moya i Rodríguez, de protecció del seu entorn, preveient aquesta problemàtica?

525

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

Ara al nostre alcalde li molesten "quatre fulles" que tapen una mica la façana del convent i aplica una solució dràstica: arrancar els arbres de soca-rel.

Farà el mateix amb tots els edificis que s'han deixat construir, en l'època del PP i ara amb el PSOE, que tenen el convent ben encaixonat i tapat, i que suposem, també li molestaran, ja que impedeixen, de totes, totes, la correcta visió de la seu façana i no diguem de tota la resta de l'edifici?

Veurem aviat el decret d'alcaldia que dona el vist-i-plau a una actuació igual de ràpida i contundent, que la dels arbres, contra aquests edificis que tapen el convent?

Obligarà a NO plantificar el casal faller de la seu falla, apegat a la façana del convent (i que pel darrera serveix de pixador públic), perquè també taparia la façana?

O és que, com sempre, continuem amb dues vares de mesurar segons si eres amic o dels ... altres. Ni uns ni altres, ni bipartit ni oposició, quan estan al poder fan el que els dona la real gana. Així se'ls caiga la cara de vergonya.

CARXOFA: una bona carretada de carxofes i ben torrades per a totes les dones treballadores (que no són només les que treballen fora de casa), amb motiu de dia 8 de març. Unes treballen a casa i les altres fan faena, doble faena, al lloc de treball i després a casa. Això del treball domèstic encara costa molt per a la majoria d'homes.

Nota: aquesta carxofa no va per a duquesas d'Alba i senyoringues.

PANISSOLA: a l'equip de govern per adams. Encara podem veure els cercols de Nadal al campanar, l'estel del Collet encara llueix a la porta de l'auditori i el cartell d'activitats de Villacadufia o Benicarlàndia encara ens informa del que ens vam perdre o vam poder veure. Estem a falles senyor Escuder, això vol dir que estem a març.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Col·laboradors/ F
XAVIER BURRIE
LLUCH, RAMO
TOLITO, JORI
ROBESPIE
Fotografies/ M
GREG

El còmic

Per Xavi Burriel

El pelotaso fallero

Es constitueix ERPV de Benicarló

text REDACCIÓ / J.M.

Josep Maria Barberà es va convertir divendres passat en el nou secretari d'organització, imatge i comunicació d'ERPV-Benicarló. En un acte en el qual van acudir la pràctica totalitat dels militants de la localitat es va constituir la secció local d'aquesta formació en un acte que va comptar amb la presència del secretari d'organització de ERPV, Jordi Vayà. En una referència implícita als pactes del Bloc a Benicarló, Barberà va declarar que "feia falta un partit en la població que treballa de debò per un Benicarló millor i que no crega en les bigànies polítiques; o siga, que treballa per la creació de governs clarament progressistes per a la nostra ciutat i pels nostres conciutadans que així ho reclamen".

L'executiva de la formació nacionalis-

ta va quedar integrada per Jeroni Salvador com president i secretari de política municipal, Josep M. Barberà, Albert Martínez (finances i relacions amb la societat i món cultural), Sandra Franco (polítiques de dona) i David Senar (esports).

El Bloc és prepara per el 2007

Joanma Ferrer seguirà sent el secretari comarcal del Bloc Nacionalista al Maestrat durant dos anys més. La formació ha creat una comissió d'acció electoral que tindrà com objectiu materialitzar noves llistes d'aquest partit nacionalista en una comarca on aquesta formació va aconseguir trencar el bipartidisme en les últimes eleccions amb l'obtenció de regidors a la La Salzadella o Peníscola.

Ferrer va admetre que es tracta d'una organització continuista però adequada per a continuar amb la línia

ascendent de la formació que dirigeix Enric Morera. El secretari comarcal es va mostrar satisfet del desenvolupament del congrés comarcal i confiat a trencar la barrera electoral autonòmica del cinc per cent i obtenir els millors resultats a nivell municipal. "On el Bloc puga, el PP no governarà", va declarar Ferrer que "va assenyalar l'exemple de Benicarló".

La secretaria d'organització l'assumirà la regidora de Peníscola Isabel Guzmán, el responsable de les finances serà el secretari del BNV a Vinaròs, Doménech Fontanet i la de política municipal el regidor a la Salzadella, Sergi Blasco.

Finalment Àlex Vilanova de la Jana, Ximo Pitarch d'Alcalà de Xivert i Vicent Coll de Benicarló s'encarregaran de la nova secretaria electora en l'any previ a les eleccions municipals i autonòmiques.

RE BAUSÀ, JOAN HERAS, NATÀLIA SANZ, CARLES PARÍS, JOSEP V. TAUS, MAURA, G. SEGARRA, RE I EL SAMARUC, ALIA SANZ, JAVI PAU, RIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698

©COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Caldo de falles

La Guillotina

text ROBESPIERRE

Ja les tenim ací. El tret de sortida de la disbauxa per antonomàsia, que signifiquen les falles, ha començat. La cavalcada del ninot (encara no entenc perquè aquest nom, si més sembla un còpia del carnestoltes vinarossenc), ha engegat allò del tots al carrer i, la "festa més tradicional" dels benicarlandos està a punt de tornar a començar. A partir d'ara, ho eres fallero, o no eres res. Tot estarà permès. La vista grossa, ara, serà més grossa i, qui no tinga ganes, s'haurà d'aguantar.

Com deia abans, la cavalcada del ninot ha suposat un avanç del que ens espera a molts ciutadans, d'ací a uns dies, quan els monuments fallers estiguen ja plantats: música a tota castanya a les tantes de la matinada, brutícia a dojo, petards per tot arreu, sofrimentament de façanes, ocupació de la via i espais públics sense contemplacions, efluvis personals i

pestilents diversos (pixum, vòmit, etc.), a cada racó ... i, molta, massa, mala educació.

Ja sé que m'estic ficant de peus a la galleda, ho tinc clar, però, sense ànim d'ofendre i de generalitzar, que no és la meua idea, el que abans he explicat, és massa evident, s'ha convertit en el pa nostre de cada dia en estes dates. Si realment la gent, que aprecia aquesta festa, vol convertir-la, de veritat, en tradicional i que tots l'accepten com a tal, hauran de ficar alguna cosa més que ofrenes, passeigs de lluiment i els propis monuments perquè tots estiguem a gust: civisme.

Com heureu comprés, no soc un aferriat defensor d'aquesta festa, simplement l'accepto i intento passar-la de la millor manera possible, encara que, entenc, que hi haja gent que la defense a ultrança. Tenen tot el dret. Però la resta de gent, que no compartim eixe punt de vista, també, i el civisme és la base

d'una bona convivència quan tenim punts de vista, diferents. L'argument de la màniga ampla, perquè només són uns dies, ni em sembla vàlid ni correcte. Els drets, i els deures, són per a tots per igual. Quan he començat aquesta col·laboració, meua, d'aquesta setmana, tenia la idea de ficar una mica de punxa a la història però, a mesura que anava escrivint, he pensat que una mica de seny, i crítica constructiva, sempre serà millor que algunes frases, de vegades massa escoltades: "si no t'agrada te'n vas", o "total, per quatre dies que dura, aguantat" o "no patisques, que després ja ho netejaran tot", o ...

El respecte i el civisme, hauria de sortir de les mateixes falles i, com no, el nostre ajuntament, sempre i quan no trobe un arbre pel camí que el faça canviar, hauria de vetllar perquè així fos. Tots sortiríem guanyant. D'ací a unes dècades, possiblement, la tradició, sí seria completa. I ...certa.

Falles i poder públic

Irreflexions

text RAÛL BURRIEL

Tota festivitat més o menys tradicional té la finalitat que tot el poble disfrute de la festa. Aquesta funció hauria de ser independent del color polític d'un ajuntament i de les dinàmiques de la lluita política lícita entre partits. Per això em sorprèn el que ha passat a la nostra ciutat amb la decisió de l'alcalde d'arrancar dos arbres (be, traslladar-los, però ja vorem si sobreviuran en la nova ubicació) de davant del Convent de Sant Francesc en benefici d'una comissió fallera, justament una a la que ell està molt vinculat personalment.

Un polític progressista i una persona amb sentit comú hague-

ra hagut de preveure la interpretació que tots els veïns hem fet d'aquest acte. Pot ser l'alcalde, aprofitant els informes tècnics que aconsellaven llevar eixos arbres per a millorar la vista del Convent, a pensat, de passada, fer-li aquesta gràcia a la seua falla de tota la vida. Però clar, sense saber que és el que ha passat pel seu cap i fixant-nos només en els seus actes, el que sembla és un abús de poder per part d'un responsable municipal per a afavorir "als seus". L'alcalde Escuder va rebre el recolzament majoritari de les forces representades en l'ajuntament per que els benicarlandos volíem un canvi de política que

desterrara de la nostra ciutat les pràctiques d'amiguisme i prepotència de l'etapa popular.

Una altra cosa que m'ha desagrada han estat les declaracions d'Escuder reconeixent públicament la seua vinculació a la falla i afirmant que aquest tipus de decisions s'han donat en altres ocasions per a altres falles (Levante 07-03-2006). És la llei dels errors que es compensen: com anteriors equips municipals han actuat partidàriament afavorint "els seus", ara és just que nosaltres afavorim "els nostres". Però Benicarló es "de tots" i les Falles també. O no?

Naix 'Units per Benicarló'

text J.MAURA

Les associacions de veïns de les partides Riu, Surrac, Aiguaoliva, Cervellona, Palmar, Collet, Sanadorlí, la Perdiu es van presentar ahir com plataforma ciutadana "Units per Benicarló", creada per a defensar els seus interessos econòmics.

El seu portaveu Manolo Roca, va acusar l'equip de govern PSOE-Bloc d'ocultar-los informació sobre el procés de revisió del PGOU i les memòries gràfiques i explicatives del concert previ. A més van lamentar una ocasió més la falta de diàleg i participació dels actuals partits polítics al capdavant del govern municipal.

Els territoris inclosos en la plataforma engloben a milers de famílies i a uns 4.000 veïns de la localitat. Roca va reiterar que estan disposats a tot: des de mobilitzacions veïnals a optar per

la via política, un extrem que ja ha estat debatut en el si de la plataforma. "Es tracta del nostre futur com a poble i el del de les nostres famílies", va recordar Roca.

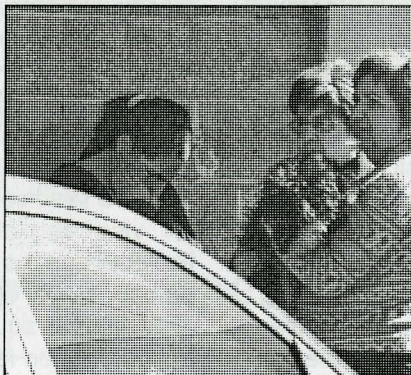
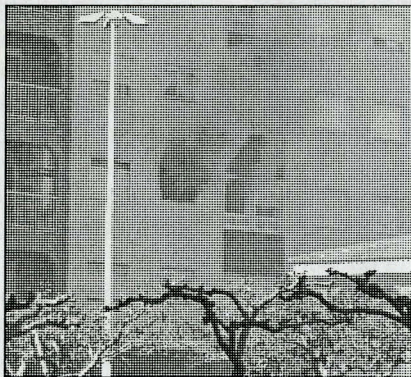
Tal com es van encarregar de remarcar ahir durant la presentació "el malestar veïnal amb la classe política arriba pel nord, pel sud i per l'oest, el que alguna cosa vol dir", va concloure.

Un incendi obliga a desallotjar un bloc

text J.MAURA

Un incendi ocorregut entre les 14.30 i les 15 hores de dilluns va obligar a desallotjar a una desena de veïns del carrer Mossen Lajunta. El foc, produït en la cuina del segon pis, va afectar a diverses habitacions de la segona planta d'un bloc de cases, el que va obligar a desallotjar als veïns més immediats de l'edifici sinistrat.

Els bombers del Parc de Benicarló van intervenir immediatament i van extingir el foc que es va iniciar a la cuina. Amés van realitzar treballs de comprovació de l'estructura i refrescat de l'habitatge per a eliminar el fum. Diverses estades de l'habitatge van quedar emmascarades i afectades pel foc i aigua. La propietà-

ria —que havia adquirit recentment l'habitatge— va resultar emmascarada tractant d'apagar el foc.

Veïns de l'immoble afectat van explicar que l'incendi es va originar com a conseqüència d'una distracció. La Policia Local va desviar el tràfic d'aquest important vial que recull bona part del tràfic que accedeix a la ciutat des de la N-340. Als pocs minuts es va restablir la normalitat circulatoria.

EFFECTES DEL VENT

El mateix dia els Bombers van haver de fer nombroses sortides com a conseqüència dels efectes del vent sobre façanes, vehicles i estructures. També a l'Avinguda Papa Luna una palmera va caure creuant-se sobre el vial.

De la sostenibilitat al decreixement

El terme sostenibilitat i la coneguda expressió "desenvolupament sostenible" estan caient en el descrèdit per l'heterogeni col·lectiu altermundista -mal nomenats antiglobalitzadors. Un concepte nou, que ve de França, està fent furor: la "décroissance" o decreixement. Els termes/conceptes tenen una evolució quasi biològica: neixen, creixen i moren. Els proposen experts i són assumits pels col·lectius que, sovint, els doten de diferents significats. Finalment moren -s'abandonen o són substituïts- perquè amb tantes accepcions que ja no expressen res en concret. Sembla que està passant el mateix amb l'expressió "desenvolupament sostenible".

Durant la primera meitat del segle XX, va créixer als països rics la preocupació pel deteriorament ambiental. Es 1972 a Estocolm es celebrà la Conferència de l'ONU sobre el Medi Humà. La declaració final assenyala la necessitat de conjugar la preservació del medi ambient i el desenvolupament socioeconòmic de tota la humanitat. S'admetia que les relacions de l'home i la biosfera continuaran deteriorant-se mentre no s'estableixi un nou ordre econòmic internacional. Els dos sistemes econòmics dominants a l'època, el capitalisme i el comunisme estatalista, entenien que desenvolupament i el creixement econòmic estaven íntimament units. El desenvolupament es refereix al benestar humà individual i col·lectiu; és global, quantitatiu i qualitatiu, i relacionat amb el concepte de qualitat de vida. El creixement econòmic és l'increment de bens materials i serveis, sovint mesurat pel PIB. S'assumia que, el creixement era imprescindible pel desenvolupament. Però hi havia una contradicció: calia creixement econòmic per a desenvolupar el països pobres i aquest procés alteraria encara més els sistemes naturals planetari, com passa actualment amb la Xina.

Durant la dècada dels vuitanta es reflexiona sobre un nou model de desenvolupament mundial, on s'integren dos objectius en principi contradictoris: la conservació del medi ambient i el creixement econòmic. Triomfà la locució "desenvolupament sostenible" - ecodesenvolupament fou vetat pels nord-americans- per a fomentar l'ambigüitat des del principi. Sostenible pot entendre's com sustentable o sostingut i el nou concepte no devia desqualificar el creixement econòmic. A l'Informe Brundtland (1987) es definí com aquell que satisfà les necessitats del present sense posar en perill les de les generacions futures. Per assolir la sostenibilitat calia créixer a una taxa del 5 al 10 per cent anual. La Cimera de la Terra de l'ONU (Rio de Janeiro 1992) consagrà el desenvolupament sostenible com principi teòric per superar la crisi ambiental i social planetàries.

La sostenibilitat s'ha plasmat en l'ecoeficiència: obtenció dels mateixos productes o serveis amb menys

recursos naturals i menys contaminants. Però la millora assolida s'ha compensat amb escreix amb l'increment del creixement econòmic. Tenim aparells que necessiten menys energia, però hi ha més consum i les emissions de gasos d'efecte hivernacle augmenten. L'important creixement de la riquesa mundial, produït

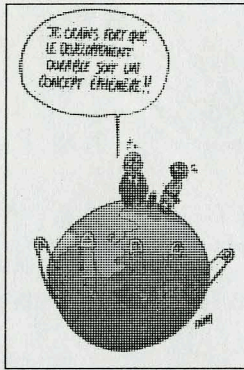
durant la dècada dels noranta per la globalització neoliberal, no ha disminuït les desigualtats: en 1960 la diferència entre el 20% més pobre i el més ric de la població mundial era d'1 a 30, actualment és d'1 a 80, i 1100 milions de persones viuen amb menys d'1 dòlar al dia. Catorze anys després de Rio, la sostenibilitat no es fa realitat i aquest terme el gasten amb comoditat des d'un directiu d'una multinacional a un especulador urbanístic.

La idea del decreixement fou llançada pel romanès Nicolas Georgescu-Roegen, pare de la bioeconomia. L'economia tradicional consi-

dera que els processos econòmics es produeix descrivint cicles d'intercanvis tancats sense cap limitació física ni temporal. Però les activitats planetàries, incloses les econòmiques, estan regides per la llei de l'entropia que nega la reversibilitat dels processos. Sempre hi ha pèrdues d'energia i de substàncies i tota activitat econòmica necessita reposar continuament materials i energia, i clar, la Terra és un planeta limitat.

Serge Latouche, principal teòric del decreixement, assenyala que l'objectiu primordial és l'abandonament del creixement pel creixement que cerca l'augment de guanys del capital. El decreixement no és creixement negatiu perquè importa tant la naturalesa del creixement -quins productes o serveis- com la seva amplitud. Els països pobres han de continuar creixent per tenir escoles, hospitals, carreteres... i els països rics ens hem fer més solidaris i estalviadors. Cal disminuir totes aquelles activitats prescindibles i que tinguin un impacte negatiu important sobre el planeta com el transport excessiu, la publicitat o el malbaratament energètic. Cal recol·locar activitats -en compte de deslocalitzar- restaurar l'agricultura camperola o decretar una moratòria en la innovació tecnològica per reavaluar on volem anar, repartir el treball... Sovint es parla del programa de les sis "R": Reavaluar, Reestructurar, Redistribuir, Reduir, Reutilitzar i Reciclar. El decreixement comporta una nova ètica personal, un canvi de valors: l'egoisme per l'altruisme, la competència per la cooperació, l'obsessió pel treball pel plaer de l'oci o el consum il·limitat per la vida social. La gran pregunta és com -almenys teòricament- es pot passar de les democràcies consumistes a la societat del decreixement. No s'ha de caure en vies estatalistes i autoritàries (Dictadura del Proletariat) si no afavorir l'acció democràtica local des de baix.

Si triomfa aquest terme, ¿quan tardarà l'establishment polític en fer-lo seu i en cremar-lo?

Matí de dia de festa

Fronteres

text JOAN HERAS

Quasi és migdia. Els minuts passen amb una suau lentitud mentre aprofito la massa poc habitual oportunitat d'un matí de dia de festa tranquil, sense cap imperativa indicació d'agenda, per repassar papers i per ordenar una mica la casa. Obro la finestra del celobert o desllunat -quina meravella de sinònims que ens serveixen per designar l'espai de la casa que ens posa en contacte amb el cel i que permet que la lluna ens vingui a veure alguna nit- i una càlida quietud amb gust de nova primavera ho envaeix tot.

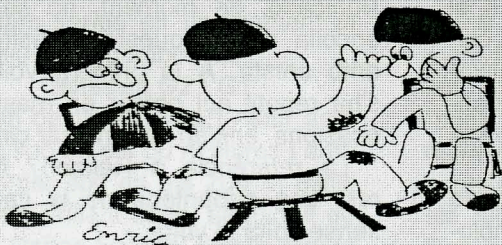
De sobte, quasi com un miracle, una música de piano es barreja entre els papers que intento ordenar i els pensaments -coses quotidianes i alguns records, també ben desordenats- per on em perdo sense adonar-me'n i sense que em sàpiga greu. La melodia se'm fa cada vegada més present, més viva, i em fa oblidar allò que estic fent o pensant. Me n'adono que precisament la música de piano entra quasi clandestinament per la finestra del celobert que tinc mig oberta. Els compassos que el piano va dibuixant omplen l'espai d'un desllunat buit de converses a crits, de televisors massa alts o de roncs potents. Penso que deu ser el veí del quart primera el que està tocant el piano també amb la finestra del celobert una mica oberta. M'apropro la cadira i, com un veí que espia mig amagat darrera la finestra el que fan en els altres pisos, em deixo envair per la música. Em sembla reconèixer Granados, una Goyesca, però no n'estic segur. Però sí que estic ben segur que aquesta música escoltada en directe, inesperadament, m'endinsa en una atmosfera especial en què suauament la bellesa, certs records que rebroten a la meua memòria i certes idees -emocions, certes, projectes- del meu present es barregen i s'harmonitzen perfectament.

La peça s'acaba. El silenci tranquil sembla un rellotge d'arena que deixa caure els seus granets molt a poc a poc. Penso en Schopenhauer quan afirmava que la música és l'expressió artística que ens permet penetrar amb més rotunditat i claredat a les profunditats d'allò que defineix la vida. La combinació d'uns sons degudament estructurats en intensitat i

durada ens permet sentir, experimentar, viure i entendre -encara que no trobem la manera de poder-ho expressar en paraules- coses importants d'allò que som, d'allò que fem, d'allò que desitgem.

El piano del veí inicia una nova peça. Sento com es va refent una nova atmosfera de bellesa. Potser no és una bona comparació, però penso en aquells dolcíssims, flonjos i de límits imprecisos núvols de sucre que em compraven de vegades en aquelles paradetes de fira. Ara sembla Schubert, un dels seus moments musicals. El veí pianista de diumenge al matí no ho sap, però la música que ell em regala sense saber-ho -o potser sí, potser ho sospita o fins i tot potser ho desitja- converteix aquests instants en una experiència irrepètible. La màgia de la música -la màgia de qualsevol expressió artística que realment ens commou- és en realitat per definició i essència imprevisible. Un seguit de circumstàncies -el veí, el matí de dia de festa, la meua tranquil·litat...- fan el miracle, fan que la bellesa sigui una realitat tan viva que es pot resseguir amb la punta dels dits. Però aquesta felicitat coincidència necessita de la fugacitat: el veritable art que ens commou ho fa en un moment concret i sense saber ben bé perquè. Vivim en un món ple de música, però quanta música vivim i sentim de veritat? Penso en Walter Benjamin quan afirmava que la veritable experiència estètica només es pot produir quan es viu l'art en directe -quan s'escolta una música, quan s'assisteix a una representació teatral, etc. És possible que Benjamin no va valorar prou les possibilitats de la reproducció tècnica de la música -l'enregistrament en discos- com a possible font de veritables experiències estètiques, però és cert que si volem gaudir realment de l'art cal viure'l en directe. Vivim en un món ple de música, efectivament, però massa buit de música en directe.

Gràcies veí meu del quart primera. Com que no sé si quan ens trobarem per casualitat a l'ascensor t'ho sabré o m'atreviré a dir, deixo el meu agraïment per aquests minuts de bellesa que m'has ofert en aquestes ratlles que, n'estic segur, no hauran sabut transmetre la bellesa del moment que m'has regalat aquest tranquil matí de dia de festa.

Tot i el soroll dels coets i la música elevada, La Veu, més forta i sense afonies

Al vent, la cara al vent

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Aquesta podria ser una crònica com la de totes les setmanes: "el Benicarló no aconseguix res de positiu en la seua visita al camp de l'equip X en encaixar un gol en el darrer minut". Però no ho serà exactament. És cert que vam perdre per 2 a 1 contra el Borriol i que ens van marcar el segon en temps de descompte, és cert també que cal atribuir aquest incident a la manca de concentració endèmica dels nostres jugadors i bla bla bla... Els tòpics de sempre. Ara bé, en aquesta ocasió van ser els elements que es diu els principals causants de la derrota dels deixebles de Xoco. L'empat a un gol semblava conformar a tothom. L'esfèrica va fer cap a les mans del nostre porter Sánchez, xic de xut potent i sacada vigorosa. Amb totes les seues forces li va pegar amb l'esquerra, la pilota va arribar gairebé a la ratlla divisòria del terreny de joc i, quan tots corrien com a bojós cap a la porteria del Borriol, el vent va fer recular l'esfèrica fins les immediacions de la nostra àrea menuda. Sí, sí, així m'ho han contat, fins les immediacions de la nostra àrea menuda. No cal dir que allà mateix es va muntar un safarranxo d'allò que es diu vulgarment de "maricón el último" i va ser un davanter borriolenc qui va atinar a marcar-nos enmig de la desesperació de la nostra frustada esquadra.

Durant la primera part, amb les forces eòliques a favor, vam ser nosaltres qui vam dominar en el marcador i vam, fins i tot, aconseguir arribar al descans amb un gol d'avantatge (per conèixer-ne les característiques, consulteu qualsevol diari, revista, emissora o canal televisiu seriosos, que no és el cas).

Però, ah amigué, quan ens va pegar el vent de cara. Un vent pudent, gelat, tallador... que va omplir de brosses els ulls dels nostres futbolistes mentre que els forasters només el sentien quan els acarona el clatell. Els nostres xuts semblaven de xiquet de pati d'escola, trets escagarrancits que no arribaven mai al seu destí, en canvi, ells semblava que tin-

**Un vent gelat,
pudent, tallador...
que va omplir de brosses
els ulls dels nostres
futbolistes mentre
els forasters només el
sentien quan els
acaronava el
clatell**

gueren obusos a les botes i la més innocent passada esdevenia una potent descàrrega. I així ens va anar, bon bac i sense figa.

No es pot dir res ni de cavalcades del ninot ni vespres de res, el vent i només el vent va ser el culpable que ara sí que sí, definitivament, ens hàgem quedat despenjats dels llocs capdavanters de la taula classificatòria.

Només ens queda, una vegada més a poc més de mitan campio-

nat, resignar-nos i confiar que de cara a la propera temporada algú se'n faça càrrec del club (diuen que Xoco se'n va) i ens encomane les dosis d'il·lusió necessàries per treure'ns el carnet i creure'ns que tenim equip.

Ja fa dos diumenges no vam poder jugar a causa de les inclemències meteorològiques i ara perdem pel vent. Som així de desgraciadets. Per cert, abundant en no sé quin tema. Servidor va haver d'anar per imperatiu laboral al Municipal de la Carxofa el dia que es va ajornar el partit perquè plovia una aigua a cànters. Per demostrar-li a l'amo que la meua presència en un indret tan hostil en aquells instants era certa, vaig baixar del cotxe -amb el consegüent risc físic que comporta una acció tan temerària- i, xopet com un peix, vaig realitzar una arriscada fotografia que és tan bona com la que la passada setmana ocupava la contraportada d'aquest friquipamflet. S'hi veia el camp mullat, ple de tolls i les grades absolutament buides. Quin va ser el pagament a tan generós esforç? Doncs sí, aqueix, la meua foto no va il·lustrar com jo en persona pretenia aquesta modesta però al meteix temps pesada i insofrible pàgina. Que no passe més perquè la propera vegada anirà a retratar unes coses tan inversemblants... no sé, no sé, no vull dir res que encara s'acabarà per a mi.

Diumenge vinent, previ a l'orgia fallera benicarlenda, ens visitarà, atenció, el Villarreal CF C, líder en solitari d'aquest grup nord de la regional preferent valenciana. No goso fer cap pronòstic perquè sempre l'erro. Només diré que al Benicarló, de moment, no se li encolla cap d'aquests pollastres amb cresta. A la primera volta, s'ha repetit ací potser en massa ocasions, ens en van marcar cinc.

La referència a Raimon? No res, una pedanteria de la casa sense solta ni volta.

Benicarló Juvenil "A" 2 - Almassora 1

text GREGORIO SEGARRA

El Benicarló Juvenil "A" va donar un pas de gegant de cara a assegurar, un any més, la permanència en la 1ª Regional de Futbol juvenil, abandonades ja fa algunes jornades les pretensions de jugar la promoció d'ascens a lliga nacional. La victòria contra

l'Almassora, equip que li precedia en la taula, col·loca als de Xoco en la zona tranquil·la de la classificació. El partit contra els de La Plana va ser tan igualat com cabia esperar a tenor de la classificació d'ambdós equips. La primera part va acabar sense gols i en la segona, el Benicarló, es va avançar per mitjà de Marcos Cano, però l'Almassora va empatar tot just un

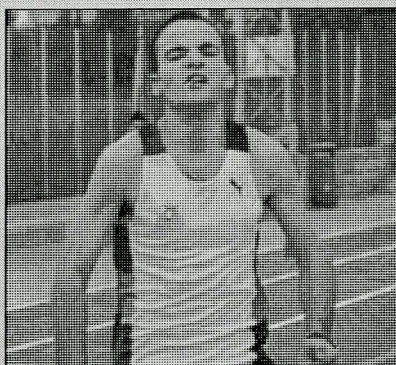
parell de minuts després. A la mitja hora d'aquest segon període, Óscar Seva va establir el resultat definitiu.

Alineació del Benicarló:
Castañeda (Jorge 46') Fuentes, Hèctor, Carlos, Víctor González, Óscar Seva, Juanjo, Pío (Alberto 75'), Àlex Borrás, Néstor (Escura 40') i Marcos Cano.

Autonòmic cadet i juvenil a València

text C.A. BAIX MAESTRAT

El 4 de febrer a les pistes de València va tindre lloc el Campionat Autonòmic d'Atletisme categoria Cadet amb una bona participació i resultats del C.A. Baix Maestrat. Bona actuació de Cristina Ferrando en Salt d'Alçada aconseguint Medalla de plata amb una millor marca d'1'48mts. Va participar també en 60 MLL fent 6ª amb una marca de 8"96. Cristina Monforte va participar en triple salt i aconseguint podium amb

Medalla de bronze, amb una millor marca de 10'48mts. Va participar en el 60 MLL arribant a la final en 4ª posició amb 8"44 i fent

Marca Personal. Nacho Violat va participar en el 3000MLL acabant 7è amb una marca de 13'08"56.

Al dia següent i també a València va ser el torn dels juvenils amb participació de Jesús Beltrán en salt de llargada i fent 5ª posició amb una millor marca de 6'01mts i Ivàn Montero en Llançament de Pes fent 5ª posició amb un millor llançament de 10'80 mts.

El mateix dia es va fer també un control amb participació del atleta del Baix Maestrat Francisco García.

I així els vam veure nadar

text CNatació Benicarló

El passat cap de setmana 4 i 5 de març es va disputar la V Jornada de la Lliga Nacional dels grups G1 i G2 en la piscina provincial de Castelló. Els nadadors i nadadores del Club Natació Benicarló es van llançar a l'aigua amb ganes, realitzant unes espectaculars sèries en un moment ja decisiu de la competició.

Masculí G2 i G1

Van destacar: Albert Astor amb el 2n lloc en els 50 m lliures i amb el primer lloc en els 200 m estils en una brillant sèrie, seguint-li de prop Carlos Fuente, Ferrán Marza

i Manuel Montserrat amb un 3r, 4t i 6é lloc respectivament. A més Joan Ferrán Barrachina va aconseguir un 3r lloc en els 200 m papallona.

Va destacar en 100 m lliures (10 anys) Marc Calduch i Adrian Adell amb un 4t i 6é lloc respectivament.

Femení G2 i G1

Les nadadores (12 anys) es van unir a la festa, sent decisiva novament Raquel Fabregat amb un 2n lloc en els 100 m lliures i les "supernenas" Raquel Fabregat, Meritxell Sospedra i Maria Coll aconseguint els 3 primers llocs en els 200 m papallona; en esta sèrie Raquel va parar el crono en un

espectacular 3:01.98. Paula Gil va aconseguir el 2n lloc en els 50 m lliures i Lucía Piñana el 4t en els 200 m estils.

Van destacar en els 100 m lliures (9 anys) les germanes Nerea i Irene Sorando amb el 1r i 6é lloc respectivament.

Descàrrega d'energia en l'aigua i temps contundents en els cronos que, amb la deguda tàctica aplicada en la nostra "armada", van deixar els 2n lloc en els 8 x 50 lliures masculins G1 i G2 i, novament, el 2n lloc en 8 x 50 lliure femení G2 fent alçar dels seus seients a tots els seguidors que "patien" els relleus des de les grades.

Jaime Mundo: "Recuperarem Benicarló"

text i fotos JORDI MAURA

Senyor Jaime Mundo, el motiu de la present entrevista és conversar amb vostè després del desenvolupament de la Convenció Nacional del Partit Popular celebrada el passat cap de setmana. Com surten d'aquesta convenció els representants benicarlantos presents?

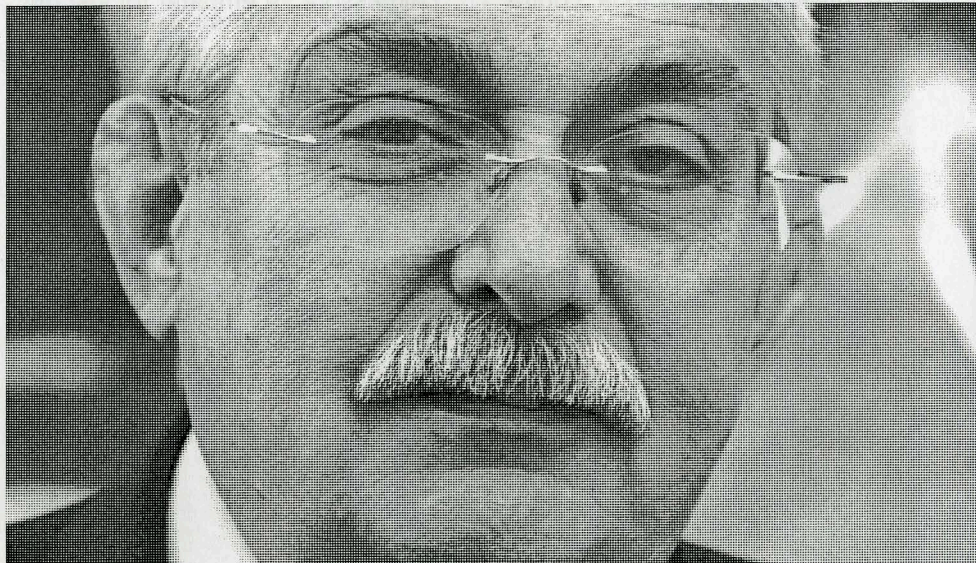
- El lema era "hay futuro", pensant en el futur de la formació i les propostes en tots els àmbits per al futur govern de la nació. Es van fer unes 15 o 16 taules rodones de treball en les quals es va parlar de municipalisme, medi ambient, seguretat, l'espanyol en Europa i el món i com pensem que s'hauria de treballar de cara al futur. Hi ha hagut debat però no s'ha aprovat una declaració final dels punts, però si s'han fet uns treballs que es recopilaran per als programes electorals de tota Espanya. L'acte de clausura va comptar amb un discurs de Rajoy amb un missatge positiu de cara a la societat espanyola on podem veure que hi ha un altra manera de fer les coses com alternativa a un govern que improvisa constantment, llança globus sonda o ha de rectificar actuacions que ha pres i sempre hi ha algun front obert com la OPA de Gas Natural que fan més crispació que donar solucions. Hi va haver una trobada amb una participació molt important de joves de totes les regions i al mateix temps es va fer una fira de totes les comunitats autònomes, les cambres, immigrants, la fundació FAES i la formació al partit. Va ser molt novedosa.

Novedosa i americana, no?

Penso que sí. Americana en la forma que els espots eren molt cridaners però va bé per calentar motors i no esperar vore les coses

vindre de cara. Els efectes de llum i so o la presentació si ho eren, però les taules rodones no.

Senyor Mundo, com veu el futur del govern de Francisco Camps

i de la Generalitat?

Jo el veig bé. S'està treballant d'una forma adequada pel que fa a l'enfocament de les polítiques i nivell de benestar dels ciutadans. Tot i la vinguda d'immigrants l'atur s'ha mantingut. Això ha generat problemes a les finances de la Generalitat i s'ha d'assumir el cost que això representa, com per exemple amb la escolarització. Molts treballadors han portat la seua família sencera i això ha desferrat l'escolarització i la sanitat. Cal més inversió de la que en este moment es fa. Sabem el que necessitem i volem en matèria d'infraestructures de la Generalitat i l'Estat, tot i que discrepem en temes importants del Govern central pel que fa a aspectes importants per a la nostra comunitat. Pensem que ara mateix podrem revalidar la majoria a la Generalitat després de 12 anys de govern.

Dimecres s'aprovarà el nou Estatut d'Autonomia. Què li pareix com ha anat el procés?

Aquestes apostes i els acords en grans temes son importants per tal de garantir la governabilitat de la

mateixa. A la Comunitat hem estat exemplars en el consens.

Hi ha hagut dos punts pol·lèmics com son el de la llengua i el del sostre electoral. Com veu que encara siguen aspectes enquistats?

Penso que el cinc per cent està a la Llei electoral, que no va de nou hi ha estat sempre. Tot i eixe sostre i ha hagut diversos grups a la cambra. Si hi ha un cinc per cent és per evitar ingovernabilitats en llocs on hi ha diversess formacions, com per exemple ha passat a Benicàssim o Peníscola on hi han hagut cinc o sis grups que provoquen canvis constants que no son bons per a ningú. L'Estatut s'ha enriquit molt i ho diu el Partit Popular i el Partit Socialista. El tema del idioma és un sentiment majoritari que figura d'aquesta forma, tot i que entenem que no serà a gust de tots. Al final serà un estatut aprovat pel noranta per

ve de la pàgina anterior

cent dels representants de la Comunitat Valenciana i de l'Estat. Després el referendarem a les Corts Valencianes i el pròxim estatut haurà de tenir ja un referèndum, com ara ocorre amb estatuts de primera com el de Catalunya o el del País Basc.

Com pot els afectar a Castelló el desgast del cas Fabra pels seus problemes judicials?

Has dit que son problemes judicials, però acreixentades per l'afany de tractar de buscar-li a l'adversari el desgast per estes vies. Carlos Fabra no es mereix l'assetjament continuat que té des d'un principi. Te tots els recolzaments dels càrrecs del partit i està treballant i fent de líder aglutinador. A Castelló estem units. La decissió que prenga en el futur serà seua. El PP seguirà sent majoritari a la majoria de les ciutats de Castelló i confiem en que també recuperem Benicarló i altres, obtenint resultats molt més positius, tenint majoria absoluta.

A nivell local tenen ja una fulla de ruta planificada per al 2007?

A Benicarló el PP és un partit de govern i jo mateix l'he estat 14 anys dirigint. S'ha fet molt en estos anys per aconseguir el Benicarló que tenim ara, per molt que algú diga que no s'ha fet res. El nostre objectiu és recuperar l'alcaldia. Un objectiu factible després d'haver vist el primer any de govern de PSOE i Bloc ja que s'han dedicat a temes personals, deixant de banda el col·lector i la Mar Xica que porten un any de demora. Les mocions no son la ferramenta per tirar endavant un govern municipal. Això conduirà a que el PP governe en majoria absoluta. Eixa és la nostra fulla de ruta i on encaminarem els nostres esforços.

I ja tenen la llista encarrilada? Vosté repetirà?

Dubto que jo encapçale una nova candidatura. Totes les coses

necessiten relleu. Gent n'hi ha. La llista es decidirà en el seu moment. S'està preparant a persones per a que puguen ser-ho i hi ha a qui s'està trucant per a que ho puguen ser. També s'incorpora nova gent. Paco Flos, Traver, Pac i jo mateix portem molts anys dins l'Ajuntament i cal una renovació de llistes que anirà sortint després de l'estiu.

A una de les comissions de la convenció a la que vostè va assistir es va parlar dels 'blogs'. Vosté se'n farà un?

No ho tinc pensat. A mi m'ha aga-

rrat això de la informàtica amb el pas canviat. Jo el vaig servir perquè és una ferramenta important. Va ser un tema molt interessant i es va parlar de la seua projecció com a ferramenta de contacte i d'anàlisi de les inquietuds d'aquells que es relacionen amb tu a través d'un blog. S'ha fet servir molt a EEUU i a Espanya fins ara tan sols es feien les pàgines web dels partits. El blog s'obri com una perspectiva nova molt important.

“Els projectes encara porten un any de demora”

Fira Alimentària de Barcelona

Repartim 2.000 degustacions amb carxofa de Benicarló

text i fotos J MAURA/BLO

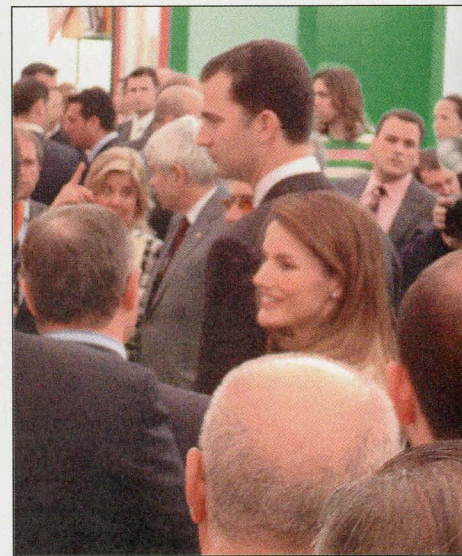
L'edil d'Agricultura de l'Ajuntament de Benicarló, Joanma Ferrer, va felicitar a l'agrupació de restaurants, productors de carxofa i alumnes del cicle d'Hostaleria de l'IES Joan Coromines de Benicarló pel treball ben fet en la fira d'alimentació Alimentària, que se celebra fins a matí en la Fira de Barcelona. Durant el desenvolupament de les demostracions els alumnes del Coromines van repartir 2.000 degustacions de plats relacionats amb la carxofa i permanentment va haver unes 200 persones en l'expositor d'aquesta localitat del Maestrat, que té a Catalunya el seu principal mercat. Una delegació municipal va participar en els actes allí celebrats. En aquest va estar present, en la jornada de dimarts, el conseller Cotino, que va visitar l'expositor de l'hortalissa amb denominació d'origen i, els prínceps Felipe de Borbó i Leticia Ortiz, que van fer algun comentari en referència a aquest producte benicarlando. Ferrer també va ressaltar que, a diferència d'altres fires, Alimentària és una celebració en la qual es fan negocis i es donen a conèixer les marques i els productes. Divendres

Els alumnes de l'IES Coromines benicarlando preparant i repartint racions de carxofa de Benicarló. Entre els povadors es van trobar els prínceps d'Astúries Felip i Leticia

els dos alumnes de Torreblanca que estudien a l'IES Joan Coromines

participaran en la final de cuiners prevista al matí. Que hi haja sort.

Jesús Maestro a la Mandrágora

REDACCIÓ

El pintor Jesús Maestro visita durant el mes de març el vinarosenc cafè Mandrágora. Entre les obres exposades, s'ha de diferenciar una petita col·lecció d'obra gràfica abstracta i altres quadres figuratius amb motius marins, situats en la planta baixa de l'establiment. La reduïda grandària de les obres és una condició imposa-

da per l'espai i una circumstància poc habitual en l'obra de l'artista. José Caldés i Katrin Maeder són els pintors que han precedit a Jesús Maestro decorant aquest singular espai expositiu, l'activitat cultural del qual continuarà durant tot l'any. Inconscient col·lectiu és un grup d'artistes plàstics del Maestrat del que forma part Mestre que s'han unit per a col·laborar, investigar, conversar i aprendre.

